

REVERIL-SERIE

JEZUS BESCHERMT UIT DE HEMEL

PETRUS VAN DER HAGEN

No. 604

april 2024



De brug op de omslag staat symbool voor het doel van het Smytegeelfonds:

Preken uit de tijd van de Nadere Reformatie in het Nederland van de 17e en 18e eeuw overbrengen naar de taal en stijl van het hedendaagse Nederlands zonder afbreuk te doen aan de geestelijke inhoud.

Zo mag de rijke boodschap van toen onverzwakt doorgegeven worden naar onze tijd, om de gemeente van nu te bouwen in het geloof. Opdat Jezus Christus de brug zal zijn tussen een verloren mensenkind en God.

PETRUS VAN DER HAGEN

Petrus van der Hagen werd op 26 februari 1641 geboren.

De Heere gaf hem een goed verstand en een bijzonder werkzame geest, zodat hij in 1660 reeds proponent was. In datzelfde jaar vertrok hij naar Engeland en een jaar later naar Frankrijk om als predikant dienst te doen bij de ‘buitengewone Nederlandse ambassadeurs’.

Op 25 februari 1663 werd hij bevestigd tot predikant te Leidschendam. Zijn verblijf daar was erg kort, want op 3 december van hetzelfde jaar preekte hij reeds zijn afscheid. Hij had het beroep naar Leiden aangenomen, aan welke gemeente hij op 6 januari 1664 als predikant verbonden werd. Ruim zes jaar later, op 11 mei 1670, deed hij intrede in Amsterdam, waar hij bleef tot zijn overlijden op 3 juli 1671. Hij werd er begraven in de Nieuwezijdskapel.

Ondanks zijn korte ambtsperiode zijn verschillende prekenbundels van hem

uitgegeven, o.a. over de brief aan de Filippenzen en de Heidelbergse Catechismus. Sommige bundels zijn zelfs in het Duits vertaald.

Zijn leven was veelbewogen. Op 24 april 1663 trad hij in het huwelijk met de predikantsdochter Adriana van Wassenaar, die echter op 12 mei 1667 reeds overleed. Hij bleef als jonge weduwnaar achter met een zoontje en een dochtertje. Op 4 februari 1670 trouwde hij voor de tweede keer en wel met Maria du Noys. Nog geen anderhalf jaar later overleed hij zelf.

Uit zijn preken kunnen we weten dat hij, door Gods genade, een begaafde theoloog was. Hij kon het heil dat in Christus gegeven is voor arme zondaren, op een uitnemende wijze voorstellen. Daarbij gaf hij zowel aandacht aan de uitleg van de tekst in zijn verband als aan de toepassing ervan in het leven van de hoorders. De beoefening van de praktijk der godzaligheid komt in zijn preken sterk naar voren. Ook gaf

hij er blijk van de problemen en gevaren van zijn tijd te kennen en daarmee op pastoraal bewogen wijze om te kunnen gaan.

Hij had begeerte om ontbonden te zijn en met Christus te zijn. Het is al in vervulling gegaan, toen hij nog maar dertig jaar oud was.

Bronnen:

A.J. van der Aa. Biographisch woordenboek der Nederlanden, deel 8-1, pagina 81-82.

F.S. Knipscheer, Nieuw Nederlandsch Biografisch Woordenboek, deel 6, kolom 680-681.

De preek die u hierbij wordt aangeboden is herschreven in de taal en stijl van het tegenwoordige Nederlands uit: ‘Verborgentheyt der Godtsaligheyt’, het eerste deel, blz. 222-231, uit de editie van 1742, herdrukt door Snoek in 2001. Het is een preek over de hemelvaart van Christus.

JEZUS BESCHERMT VANUIT DE HEMEL

door

PETRUS VAN DER HAGEN

“En toen Hij dit gezegd had, werd Hij opgenomen, terwijl zij het zagen, en een wolk nam Hem weg van hun ogen. En alzo zij hun ogen naar de hemel hielden, terwijl Hij heenvoer, zie, twee mannen stonden bij hen in witte kleding; die ook zeiden: Gij Galilése mannen, wat staat gij en ziet op naar de hemel? Deze Jezus Die van u opgenomen is in de hemel, zal alzo komen, gelijk gij Hem naar de hemel hebt zien heenvaren.”

Handelingen 1:9-11

Jezus Christus moest verhoogd én vernederd worden om de Zaligmaker van de wereld te zijn. Hij, Die in de gestalte Gods was en het

geen roef achtte aan God gelijk te zijn, moest de gestalte van een dienstknecht aannemen. Hij moest Zichzelf vernederen, en Zijn Vader gehoorzaam worden tot de dood, ja, de dood van het kruis. Maar daarom moest Hij ook uitermate verhoogd worden en een Naam ontvangen boven alle namen, zoals Paulus – door Gods Geest geleid – naar voren brengt (Fil. 2:6-9). Hij moest ook een tijd minder gemaakt worden dan de engelen, maar toen die tijd voorbij was, moest Hij met eer en heerlijkheid gekroond worden (Ps. 8:6). De Geest van Christus Die in de profeten werkzaam was, wist van het lijden van Christus en de heerlijkheid die daarop volgde; en heeft het laten verkondigen (1 Petr. 1:11). En zoals Hij trapsgewijs vernederd is, is Hij ook trapsgewijs verhoogd tot de heerlijkheid die Hij nu heeft en zal houden tot in eeuwigheid. De ene vernedering is op de andere gevolgd. Zijn ellende is begonnen met Zijn geboorte en heeft geduurd tot de tijd van Zijn dood en

begravenis. Zo is ook de ene trap van Zijn verhoging gevolgd op de andere. Op deze wijze is het werk van de verlossing van zondaren van stap tot stap verder gegaan en voltooid. De stralen van de goddelijke Majesteit van Christus verborgen zich steeds meer onder de sluier van Zijn vernederde menselijke lichaam, maar ze begonnen hun licht weer te laten schijnen toen de Zon der gerechtigheid uit Zijn graf kwam, en de Zoon van God als Overwinnaar van de dood daaruit opstond. Hoe hoger deze Zon rees, hoe heerlijker en helderder de stralen werden. Toen ze op haar hoogtepunt gekomen was, gaf ze weer haar volle glans. Toen de Zaligmaker naar de hemel opvoer en plaats nam aan de rechterhand van de Majesteit Gods in de hoogste hemelen, is Hij hersteld in de volle heerlijkheid die Hij had voordat de wereld geschapen was. Daarom zal de Kerk altijd blijven gedenken hoe groot de heerlijkheid van Christus is; Zijn hemelvaart mag niet vergeten worden.

De opstanding van Christus, de eerste trap van zijn verhoging, hebben we onlangs herdacht. We zullen nu spreken over de voltooiing van zijn verhoging die begon met Zijn opvaren naar de hemel, en waarop onmiddellijk gevolgd is Zijn zitten aan de rechterhand van God. We hebben Hem onlangs zien opstaan uit het graf, en we zullen nu zien dat Hij is opgenomen in de hoogte. Hij is daarheen gegaan als de Zaligmaker van zondaren om als Verlosser van het volk van God verheerlijkt te worden, en te zitten aan de rechterhand van de Majesteit van God in de hoogste hemelen (Hebr. 8:1, Hoogl. 3:11). Dit behoort ook tot de verborgenheid van de godzaligheid die zó groot is, dat God, Die geopenbaard is in het vlees, ook weer is opgenomen in heerlijkheid (1 Tim. 3:16). Hier wordt de Borg van zondaren gerechtvaardigd en de hemel geopend voor zondaren. Dit is de overwinning en de zegepraal van onze Verlosser over Zijn en onze vijanden. De evangelisten stemmen volledig met elkaar

overeen dat Jezus naar de hemel gevaren is. Maar niemand heeft deze geschiedenis zo uitvoerig tot in de bijzonderheden beschreven als de evangelist Lukas in de woorden van onze tekst. Hij vertelt ons wat er aan onze tekst voorafgaat; hoe en waarover Jezus sinds Zijn opstanding met Zijn discipelen gesproken heeft; hoe Hij hen heeft onderwezen in de verborgenheden van Zijn Koninkrijk; en vooral hoe Hij de dwaze vraag van de discipelen over het herstellen van het Koninkrijk voor Israël beantwoordt. Hij beloofde hun ook dat Hij Zijn Heilige Geest zou zenden, waardoor zij tot Zijn getuigen gemaakt zullen worden. En dan volgt er: ‘En toen Hij dit gezegd had, werd Hij van hen opgenomen.’

Lukas laat ons in het bijzonder drie dingen zien:

1. De hemelvaart van Christus.
2. Hoe de discipelen reageerden, toen Jezus van hen werd weggenomen.

3. De ontmoeting met de engelen en het gesprek met hen.

1.

De evangelist heeft de hemelvaart van Jezus Christus tot in bijzonderheden voor ons beschreven. Hij laat ons zien wie is opgenomen, wanneer, waarvandaan, waarheen en op welke manier, en wie daarbij aanwezig waren.

Lukas spreekt van onze Zaligmaker Jezus. Hij is het Die van eeuwigheid God is, en Die in de tijd Mens werd. Met Zijn goddelijke natuur vervult Hij de hemel en de aarde, en in Zijn menselijke natuur kwam Hij naar deze wereld. De mensen zagen Hem dus in de gestalte van een mens. Hij is het Die door de Vader is gezonden en in de wereld is gekomen. Het is die God Die, toen wij niet bij God konden komen, naar ons kwam om ons bij God te brengen. Hij is het Die de aarde nu weer

verlaten heeft en in de hemel is opgenomen. Zijn goddelijke natuur had de hemel niet verlaten, toen Hij met Zijn menselijke natuur op de aarde was; en nu Zijn menselijke natuur in de hemel is, heeft Zijn goddelijke natuur de aarde niet verlaten. Jezus, Die God en Mens is, is opgevaren in Zijn menselijke natuur. Als God is Hij overal aanwezig en dus ook op een bijzondere manier in de hemel. Er kan dus niet gezegd worden dat Zijn goddelijke natuur naar de hemel is opgevaren, omdat zij daar al aanwezig was. Daarom is Christus alleen in Zijn menselijke natuur opgevaren, zoals wij straks uitvoeriger zullen horen als wij spreken over de bijzonderheden van deze hemelvaart.

Lukas spreekt ook over de tijd dat de hemelvaart plaats vond: ‘En toen Hij dit gezegd had’. Het was de tijd dat Hij hen nog onderwijs en enkele opdrachten gegeven had, en hen vooral de rijke uitstorting en vertroostende nabijheid van de Heilige Geest beloofd had.

Terwijl Hij Zijn hemelse lessen uitsprak en de verheven woorden nog van Zijn lippen klonken, begon Hij Zijn reis naar de hemel. Hij verliet Zijn discipelen niet vóórdát Hij hen versterkt had, ja, Lukas schrijft dat Hij Zijn handen ophief en hen zegende (Luk. 24:50). Zijn zegen was Zijn laatste vaarwel; en toen Hij hen zegende, scheidde Hij van hen. Hoe goed zorgt deze trouwe Huisvader voor Zijn kinderen! Wat is het een hooggestemd afscheid dat deze Meester van Zijn discipelen neemt. Dit is de manier hoe we van de wereld afscheid moeten nemen Dit zijn de meest passende woorden en daden voor een christen. Zo moet een vader zich gedragen tegenover zijn kinderen. Hij moet hun onderwijs geven, vermanen en zegenen als hij voelt dat de tijd dichterbij komt dat hij van hen moet scheiden. Ja, onze evangelist zegt in vers drie dat Christus veertig dagen lang met deze dingen bezig geweest is; de hele periode tussen de opstanding en hemelvaart heeft Hij hieraan

besteed. Hij heeft van hen geen afscheid willen nemen zo lang zij hun twijfel niet hadden overwonnen. Hij heeft hen door vele ‘gewisse kentekenen’, zoals de evangelist dat in vers drie zegt, ervan verzekerd dat Hij werkelijk uit de doden was opgestaan. Die twijfel had diep in hun hart wortel geschoten. Christus heeft voldoende tijd willen besteden om deze twijfel uit hun hart uit te roeien. Als Hij maar één keer aan hen verschenen was en daarna naar de hemel was gegaan, zouden ze misschien gevreesd hebben dat ze een hersenschim gezien hadden en bedrogen waren. Maar nu Hij veertig dagen bij hen gebleven was, en zij Hem dagelijks gezien en met Hem gesproken hadden van de dingen van Zijn Koninkrijk, hadden ze geen oorzaak om nog te twijfelen.

In vers 12 kunt u lezen dat Hij opgevaren is vanaf de Olijfberg; na de hemelvaart zijn de discipelen immers teruggekeerd van de Olijfberg. Op deze berg is het lijden van

Christus begonnen, en vanaf deze berg gaat Hij ook Zijn heerlijkheid in. De plaats die voor Gods Kerk vaak een woestijn is vanwege strijd en aanvechting, of een martelplaats voor de gelovige, kan veranderd worden in een aangename en liefelijke rustplaats, een plaats waar God Zijn barmhartigheid en heerlijkheid aan iedereen betoont.

Maar als Christus de Olijfberg verlaat, ondergaat Hij een ingrijpende verwisseling, want Hij verwisselt de aarde met de hemel. De engelen zeggen in vers 11: ‘Deze Jezus, Die van u opgenomen is, is in de hemel.’ Met de hemel wordt niet bedoeld de lucht of het firmament met de sterren. Het is hier de hemel der hemelen, de hoogste hemel waar de troon van God staat en waar de heilige engelen en de gezaligde zielen wonen, het huis van Zijn en onze Vader. Daarom zegt Paulus dat onze grote Hogepriester de hemelen is doorgegaan (Hebr. 4:14). Ja, Hij is opgevaren ver boven al de hemelen (Ef. 4:10), en hoger dan de

hemelen geworden (Hebr.7:26). Hij kwam uit deze hemel toen Hij in de wereld kwam, en Hij zal ook uit deze hemel komen om de wereld te oordelen. Hij zit aan de rechterhand van de Majesteit in de hoogste hemelen (Hebr. 1:3).

Laten de voorstanders van de opvatting dat het lichaam van Christus alomtegenwoordig is, dan maar spreken over een hemel die overal is, een hemel die dan dus ook in de hel is. Het is een bewijs dat het voor hen niet uitmaakt wat ze beweren, als ze hun dwaling maar staande kunnen houden. Tijdens de hemelvaart van Christus is volgens hun mening het lichaam van Christus in de lucht verdwenen, onzichtbaar en alomtegenwoordig geworden. Dit is een afschuwelijke dwaling, waardoor de menselijke natuur van Christus wordt vernietigd en Zijn lichaam wordt veranderd in een schijn-lichaam. Deze mening zal bij een andere gelegenheid als een verzinsel worden afgewezen. We moeten nu alleen laten zien dat dit verzinsel niet met

de hemelvaart van Christus overeenstemt. De plaats waar Hij naartoe is gegaan, is immers de derde en de hoogste hemel. Hoe kan Hij dan in de lucht verdwenen en alomtegenwoordig geworden zijn?

Deze dwaling wordt nog duidelijker ontzenuwd door de omstandigheden van de hemelvaart.

Het lichaam van Christus is veranderd van plaats. Christus heeft Zijn lichaam overgebracht van de diepste plaatsen van de aarde tot boven in de hemelen . Hij werd van de discipelen weggenomen en verliet de wereld. Als u de taal van de evangelisten in de grondtekst leest, zult u zien dat hier gesproken wordt van een opstijgen, een wegvoeren van de ene naar de andere plaats. De woorden van de engelen nemen verder elke twijfel weg als zij spreken over weggaan en weer terugkeren. Die beide woorden gaan niet op als Hij de aarde helemaal niet verlaten had, maar alomtegenwoordig was gebleven.

Welnu, zoals Hij opgenomen is, zo is Hij ook

heengegaan. Door Zijn eigen kracht, en naar het recht dat Hij had, heeft Hij Zijn menselijke natuur in de heerlijkheid overgebracht, en Hij is als de Heere in Zijn eigen huis binnengegaan. En zo kan Hij zeggen: ‘En niemand is opgevaren in de hemel, dan Die uit de hemel neergekomen is, namelijk de Zoon des mensen, Die in de hemel is’ (Joh. 3:13).

Vóór Christus zijn er wel mensen naar de hemel opgevaren, zoals Henoch en Elia, die lichamelijk ten hemel gingen. En dan zijn er nog de zielen van de rechtvaardigen, Gods kinderen, die in de heerlijkheid werden opgenomen. Maar die zijn allen opgenomen door de kracht van het werk van Christus als hun Borg. Christus is de hemel binnengegaan door Zijn eigen kracht, door Zijn goddelijke macht en het recht dat Hij verworven had door Zijn bloed. Hij kon van Zijn Vader de vrucht van Zijn verlossingswerk opeisen – de heidenen tot Zijn erfenis en de hele

aarde tot Zijn bezitting. En op grond hiervan komt Paulus tot de slotsom: ‘Nu dit: Hij is opgevaren; wat is het, dan dat Hij ook eerst is neergedaald in de nederste delen der aarde?’ (Ef. 4:9)

Die zó opgevaren is, moet eerst neergedaald zijn. Christus is door Zijn eigen kracht opgevaren naar de hemel, maar Hij heeft wel een wolk willen gebruiken als een middel om Hem aan hun gezicht te onttrekken. Hij had dat middel niet nodig als een hulp, want als Zijn lichaam ondersteuning nodig had, zou het iets anders moeten zijn dan een wolk. De Overwinnaar van de duivel, hel en dood gebruikte deze wolk als een triomfwagen om in Zijn heerlijkheid binnen te gaan.

En dit is geen zaak die in het verborgene heeft plaatsgevonden; de getuigen ontbreken niet. Het heeft plaatsgevonden in de aanwezigheid van de apostelen en de discipelen van Christus; de elven en die met hen waren (Luk. 24:33).

We lezen niet van iemand die gezien heeft dat Henoeh naar de hemel voer. Niemand was bij Elia's hemelvaart aanwezig dan alleen Elisa. Maar bij de hemelvaart van Christus waren er veel ooggetuigen die deze waarheid hebben bevestigd. Daarom is de dood van Christus even zeker als Zijn opstanding, en daarom is Zijn opstanding even zeker als Zijn opvaren in de hemel. Niemand kan hun getuigenverklaring tegenspreken. We denken ook aan Paulus die Hem gezien heeft. Christus heeft Zijn kracht getoond in de straf voor de Joden en in de bekering van de heidenen.

Dit alles moest zo gebeuren; de Zaligmaker moest in de hemel worden opgenomen. Het was door de profeten in het Oude Testament al voorzien. Daarvoor hoeven we maar één tekst te noemen: Psalm 68:19. De grote uitlegger Paulus heeft in Efeze 4:8 laten zien dat deze tekst moet worden uitgelegd als de hemelvaart van Christus: 'Gij zijt opgevaren in de hoogte; Gij hebt de gevangenis gevankelijk gevoerd;

Gij hebt gaven genomen om uit te delen onder de mensen; ja, ook de wederhorigen om bij U te wonen, o Heere God!’ Zie ook Psalm 47:6, Psalm 110:1, Ezechiël 10:4 en 18-19. Deze hemelvaart was nodig voor onze zaligheid en volkomen verlossing, waardoor wij met David kunnen zeggen: ‘Die God is ons een God van volkomen zaligheid en bij de Heere, de Heere, zijn uitkomsten tegen de dood’ (Ps. 68:20-21). Jezus moest dus wel naar de hemel opvaren, want de profeet zegt dat Hij in de hoogte is opgevaren. Hoe zouden wij dan kunnen denken een plaats in de hemel te zullen beërven, als onze Borg, of – zoals Paulus zegt – onze Voorloper daar niet eerst is binnengegaan?

Deze Profeet Die tot de harten spreekt, moest geen zetel in Rome of in Jeruzalem ontvangen, maar een zetel in de hemel. Hij was geen mens met een aardse oorsprong, maar de Heere uit de hemel. Al kon Hij enige tijd op aarde zijn, Hij moest toch weer terugkeren naar de plaats waar

Zijn oorsprong was. Hij kon ons Zijn Geest niet toezenden als Hij niet van ons was weggegaan. Hij zegt dit heel nadrukkelijk: ‘Het is u nut, dat Ik wegga; want indien Ik niet wegga, zo zal de Trooster tot u niet komen; maar indien Ik heenga, zo zal Ik Hem tot u zenden’ (Joh. 16:7). Hij zou onze volkomen Hogepriester niet kunnen zijn als Hij niet naar de hemel was opgevaren. Een priester moet zijn offer niet alleen ófferen, maar ook in het heiligdom brengen. Hoe zou Jezus dan een Priester kunnen zijn als Hij, nadat Hij Zichzelf geofferd had, op de aarde aan het kruis gebleven was? Hij moest de tabernakel binnengegaan die niet door mensenhanden gemaakt is, die het tegenbeeld is van het ware heiligdom, maar in de hemel zelf, om nu ten behoeve van ons te verschijnen voor het aangezicht van God (Hebr. 9:24). En Paulus zegt: ‘Want indien Hij op aarde ware, zo zou Hij zelfs geen Priester zijn’ (Hebr. 8:4). Als Priester moest Hij Zijn offer aan God laten zien en dat kon Hij niet

doen in het heiligdom dat hier beneden is. Dit gold wel voor de priesters naar de ordening van Aäron, die ‘voorbeelden’ waren, maar nu spreken wij over de Priester naar de ordening van Melchizedek. Hij was de Hogepriester van de toekomstige goederen, en daarom moest Hij ingaan in het heiligdom waarvan de eerste tabernakel die zij bedienden, het tegenbeeld was.

Dat heiligdom is de hemel zelf waarin Christus Zijn offer gebracht heeft, en nu weten wij dat we een eeuwige Priester hebben Die altijd leeft om voor ons te bidden (Hebr. 7:25). Deze Koning van het hemelse Koninkrijk kon niet langer buiten het paleis van Zijn heerlijkheid blijven. Hij moest Zijn plaats innemen op Zijn koninklijke troon aan de rechterhand van de Majesteit Gods. Vanaf deze plaats zal Hij Zijn heerschappij over de hele aarde uitoefenen (Ps. 110). Ons Hoofd moest daar zijn om ons burgers van de hemel te maken. Als wij deze aarde niet meer liefhebben, moeten we Jezus

ook niet meer ‘naar het vlees’ kennen. Als wij Hem liefhebben met een geestelijke liefde, mogen we ons niet aan Zijn lichamelijke aanwezigheid vastklemmen. Als we de dingen zoeken die boven zijn, moet Jezus daar ook zijn, zittende aan de rechterhand van God (Kol. 3:1-2). Zo is Jezus niet alleen opgevaren naar de hemel, maar Hij moest ook in Zijn heerlijkheid ingaan. Deze heerlijkheid kon Hij op de aarde niet ten volle ontvangen.

2.

Maar de discipelen hadden deze zaak nog niet ten volle begrepen, want ze meenden dat er op de aarde nog een koninkrijk van Israël zou worden gevestigd. Zie hen daar staan, uiterst verbaasd als Jezus van hen wordt weggenomen. Maar toen ze gingen nadenken over wat er gebeurd was, en de belofte die Jezus hun beloofd had, toen hebben ze Hem aanbeden en zijn met grote blijdschap naar Jeruzalem teruggekeerd (Luk. 24:52). Maar wie zal

kunnen zeggen wat er aanvankelijk omging in hun harten; door hoeveel emotie, verbaasdheid, droefheid, liefde en hoop ze heen en weer werden geslingerd! Ze staan daar en turen naar de hemel; ze weten niet wat ze ervan denken moeten. Ze waren zo blij geweest dat ze hun Meester weer terugkregen en ze hadden zich zó verheugd in Zijn aanwezigheid, dat ze dachten dat ze nu alles te boven waren. En nu moeten ze Hem weer zo snel missen en uit Zijn armen worden weggerukt.

Ze volgen Hem met hun ogen zo lang ze kunnen. Hun lichamen staan op de Olijfberg, maar hun harten varen met Hem op naar de hemel. We weten wat het is om van goede vrienden afscheid te nemen; hoe reikhalzend kijken we hen na en hoe lang gaan onze gedachten met hen mee! Als een vriend sterft, is dat de eerste tijd niet uit onze gedachten. Dit verlies is een oorzaak van pijn in ons hart en als het mogelijk was, zouden we hen met onze ogen steeds willen volgen zoals onze gedachten

nog bij hen zijn. Is het dan een wonder dat de discipelen daar staan te turen? Het is eerder een wonder dat ze niet met Eliza, toen hij Elia naar de hemel zag opvaren, uitroepen: ‘Mijn vader, mijn vader, wagen Israëls en zijn ruiters!’ (2 Kon. 2:12).

3.

Maar al heeft een wolk Christus aan het gezicht van de discipelen onttrokken, ze zijn voor Zijn ogen niét verborgen. Zijn lichaam neemt afscheid van hen, maar niét Zijn liefde. Hij kent hun situatie en weet dat het voor hen nodig is om versterkt te worden. Als een man zijn geliefde vrouw alleen laat, troost hij haar niet alleen bij zijn vertrek, maar als hij vertrokken is, laat hij haar steeds weten waar hij is en hoe het met hem gaat. Dit heeft Christus ook met Zijn discipelen gedaan, zowel vóór als ná het afscheid. Hij stuurt direct twee engelen. Vóór ze het zich bewust waren, stonden twee mannen, twee engelen, bij hen in

een menselijke gedaante en in witte kleding. Er zijn altijd engelen aanwezig als hun Meester en Heere, Jezus Christus, verheerlijkt wordt en Zijn gelovigen hun dienst nodig hebben. We hebben hen ook bij de opstanding gezien in die kleding, een teken van hun heilige zuiverheid en smetteloze onschuld, een bewijs van hun majesteit en heerlijkheid. De boodschappers van God zijn hier gekleed in overeenstemming met hun boodschap.

Ze zeggen tegen de discipelen dat er geen reden is waarom ze bedroefd en verschrikt zouden moeten zijn. De hemelvaart van Christus is voor hen toch een zeker bewijs dat ze Hem eens op dezelfde wijze zullen zien terugkomen. ‘Gij Galilése mannen’; de engelen laten zien dat ze weten wie de discipelen zijn, en dat ze hen niet naar de mond praten. ‘Wat staat gij en ziet op naar de hemel?’ Dit houdt een zekere terechtwijzing in, maar deze is alleen bedoeld om hen weer tot zichzelf te brengen. Dat ze

Christus naken, mogen we niet afkeuren; het is een gevolg van hun liefde voor Hem. Toch mogen ze daarbij niet blijven staan. Ze hebben wél wat anders te doen. Ze hebben een opdracht ontvangen die ze moeten uitvoeren als Hij van hen zou weggenomen worden. Ze moeten naar Jeruzalem terugkeren en daar de belofte van de Heilige Geest ontvangen, vers 4. ‘Wat staat gij daar en ziet op?’ Dat betekent: Bent u zó verwonderd over deze zaak? Waarom kijkt u zo ingespannen naar de hemel? Hij heeft u toch gezegd dat Hij daarheen zou gaan? Het is om uw bestwil en u hebt reden om u daarover te verheugen. U moet niet te veel aandacht besteden aan Zijn lichamelijke aanwezigheid, maar u moet andere dingen in het oog houden; Hij heeft u niet aan uw lot overgelaten. Bent u bedroefd dat u niet met Hem opgevaren bent? Troost u met de wetenschap dat Hij eenmaal zal terugkomen en u met Hem zal opnemen.

De engelen zeggen dat Hij zal terugkomen en daarmee bedoelen ze het komen van Christus ten oordeel. Hij zal uit de hemel, waarheen Hij nu opgevaren is, terugkomen om de levenden en de doden te oordelen. Dat is wat Petrus zegt: ‘Die de hemel moet ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen’ (Hand. 3:21). Dit is de tweede komst van Christus waarvan Paulus zegt dat Hij voor de tweede keer zonder zonde gezien zal worden door hen die Hem verwachten tot zaligheid (Hebr. 9:28). Christus zal nog één keer terugkomen, zoals Hij nu opgevaren is, in volle majesteit en heerlijkheid. Dit zal net zo zeker gebeuren als Hij nu wegegaan is, omringd door miljoenen heilige engelen. Hij zal komen op de wolken van de hemel met grote kracht en heerlijkheid (Matth. 24:30). Zijn troon zal worden neergezet in de wolken en wij zullen Hem in de wolken tegemoet gaan. Zij zullen Hem ook zo zien komen. ‘Alle oog zal Hem zien, ook degenen, die Hem doorstoken hebben’ (Openb. 1:7).

Zojuist hebben we Paulus horen zeggen dat Hij in het bijzonder gezien zal worden door hen die Hem verwachten tot zaligheid (Hebr. 9:28). Zij zullen Hem zien als hun Zaligmaker, Borg en Verlosser, Die hen op de dag van hun volkomen verlossing zal brengen tot de volle vrijheid van de kinderen Gods.

Welnu, wij verwachten een tweede komst van Christus die iedereen zal zien. Christus heeft nergens beloofd dat Hij op de een of andere manier onzichtbaar zal terugkomen. De engelen zeggen niet dat Zijn lichaam op de aarde gebleven is en onder de tekenen van brood en wijn dagelijks tot hen terugkomt. Maar u zult Hem zien terugkomen. Laat toch niemand geloven dat Christus is teruggekomen voordat hij het gezien heeft.

Dit is de boodschap van Christus: ‘Alsdan, zo iemand tot u zal zeggen: Zie, hier is de Christus, of daar, geloof het niet’ (Matth. 24:23). Het zijn vijanden van Christus en

valse profeten die dit beweren. ‘Want gelijk de bliksem uitgaat van het oosten, en schijnt tot het westen, alzo zal ook de toekomst van de Zoon des mensen wezen’ (Matth. 24:27). De paus van Rome en al zijn kardinalen beweren dat Christus in de gedaante van vlees en bloed alomtegenwoordig is, maar geloof het niet vóór u dat bliksemende licht gezien hebt.

Toepassing

Welnu, onze Zaligmaker is naar de hemel opgevaren en van daar verwachten wij Hem voor Zijn komen ten oordeel. Wat is het een gelukkige tijd dat we dit mogen verkondigen. Het zijn vertroostende zaken voor de gelovigen, aangename tijden om deze zaken te overdenken. Van uw Zaligmaker kan nu niet meer gezegd worden dat Hij een worm is en geen mens. Hij is de Heere der heerlijkheid, Die deze nu ten volle bezit. Laat een Jood of een islamiet u bespotten dat u in een gekruisigde Christus en een gedode

Zaligmaker gelooft. U mag u tegenover hen erop beroemen dat uw Messias is opgestaan, ja, in de hemel woont. De gevangenis is nu gevankelijk gevoerd. Christus heeft de duivel gevangengenomen, de zonde van haar kracht beroofd, de wereld overwonnen en aan Zich onderworpen, en de dood gedood. Wie zou iets kwaads tegen ons kunnen uitrichten? Wie zou de Kerk van God, de gelovigen, kunnen overwinnen? Zij wordt beschermd vanuit de hemel, nu haar Meester en Hoofd daarheen is gegaan. Wij kunnen er nu immers zeker van zijn dat God de Vader tevredengesteld en Zijn toorn gestild is en onze zonden vergeven zijn. Als nog niet alles betaald zou zijn, als de Borg voor ons nog een schuld had te vereffenen, zou de Vader Hem niet hebben toegelaten in de hemel en Hem geen plaats gegeven hebben op de troon van de heerlijkheid. Wie zal zijn ziel dan niet aan deze Zaligmaker durven toevertrouwen? Wie zal niet durven naderen tot de troon van genade, waar zo'n grote

Voorspreker zit? Daar klinkt de stem van het bloed dat betere dingen spreekt dan het bloed van Abel (Hebr. 12:24). Daar wordt het offer gezien dat altijd vers en krachtig is tot de vergeving van onze zonden!

Nu is de hemel, die aanvankelijk met een koperen deur en ijzeren grendels gesloten was, weer voor zondaren geopend. Christus Jezus heeft die geopend en Hijzelf staat bij de ingang en Hij is de Deur (Joh. 10:9). Deze Deur zal voor u opengaan zodra uw ziel van uw lichaam afscheid neemt. Uw ziel zal het lichaam verlaten en ingaan in de plaats waar Jezus is. Hij heeft deze plaats al toebereid. Uw lichaam zal ook zeker eens daarheen gebracht worden. Christus is daar nu in Zijn menselijke natuur; Zijn vlees is voor u een onderpand. Hij is u voorgegaan als uw Voorloper, en het is zeker dat u Hem volgen zult. U hebt Jezus niet verloren, nu Hij in de hemel is. Hij is ook dáár uw Jezus en uw Borg en Zijn hart is op dezelfde wijze in liefde met u bewogen als toen

Hij nog op de aarde was. Hij zal uw lichaam niet in het stof laten liggen, maar Hij zal uit de hemel afdalen, u als Zijn eigendom aannemen en zowel uw ziel als uw lichaam vervullen met Zijn heerlijkheid.

In de tussentijd zal Hij de gaven die Hij daar ontvangen heeft, steeds laten neerdalen om die aan u te geven. Uw gebeden die naar de hemel opstijgen, zullen met een zegen weer op u neerdalen. Hij is rijk, maar Hij wil Zijn schatten aan u schenken. Hij heeft schatten van goedertierenheid, en die komen u ten goede. Zijn Geest Die Hij de Trooster noemt en Die de Geest der heiligmaking is, wordt u geschonken. En deze Zon der gerechtigheid Die altijd schijnt, zal steeds haar stralen op u laten vallen. U bent geen weduwen en wezen. Al is Hij in de hemel, toch is Hij met Zijn Geest en genade in uw midden, en zij die Zijn Geest en genade mogen kennen, zullen met Hem in de hemel tot in de eeuwigheid verenigd zijn.

Broeders, laten deze overwegingen u tot troost zijn. Zeg in uw hart: Nu zijn al mijn vijanden overwonnen en mijn zonden zijn vergeven. Nu ben ik een inwoner van de hemel en van daar verwacht ik mijn Zaligmaker Die mijn zondige lichaam gelijk zal maken aan Zijn verheerlijkte lichaam (Fil. 3:21) en mij tot Zich zal opnemen in heerlijkheid.

Maar laat wel blijken dat u de komst verwacht van uw Zaligmaker Die werkelijk in de hemel is. Als u Hem nu zou afwijzen, als u deze heerlijke Zoon van God zou verachten en Zijn bloed, het bloed van het Nieuwe Testament, onrein zou achten, zal Hij niet meer komen om nog een keer te lijden, maar om u te oordelen. Maar nee – omdat wij een grote Hogepriester hebben, Die door de hemelen doorgegaan is, namelijk Jezus, de Zoon van God, hebben wij vrijmoedigheid om toe te gaan tot de troon van genade, opdat wij barmhartigheid mogen verkrijgen, en genade vinden, om geholpen te worden ter bekwamer tijd (Hebr. 4:14 en 16).

Als u een lidmaat wilt zijn van dat heerlijke Hoofd, zou het u toch niet passen om in de zonde, in onreine begeerten te leven. Wat zouden dat twee ongelijke partijen zijn: Hij Die in hemel Zijn Vader voortdurend verhoogt en verheerlijkt, en u die in uw verdorvenheid Zijn Naam versmaadt. Als u werkelijk een lidmaat van Hem bent, moet u in dit leven al met Hem gezet zijn in de hemelen. U moet met innige liefde aan Hem verbonden zijn. U moet steeds met uw gedachten bij Hem zijn en de ogen van uw ziel altijd op Hem gericht houden. Waar Hij is, is ook uw schat, want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn. Als u uw hart weer aan de wereld geeft, zou dit een bewijs zijn dat Hij Die in de hemel woont, uw Zaligmaker niet is; want Hij bezit uw hart niet.

Bent u een inwoner van de hemel, waarom leeft u dan zo wereldsgezind, alsof de wereld uw grootste bezit is en de dingen van de wereld voor u de hoogste waarde hebben? Het is één van tweeën: óf er zijn dingen die u méér

liefhebt dan Christus, óf u moet met alle liefde en met alles wat u kunt bedenken, boven de aarde uitstijgen.

Laat dan uw hart opstijgen, o christenen! Daar is Christus, uw Zaligmaker. U kunt Hem niet volgen met uw lichaam, maar doe het dan met uw hart. Verlang naar Zijn tweede komst, wanneer Hij ook uw lichaam dat geluk zal schenken, en als Hij in de wolken gezien zal worden om u te verlossen.

AMEN

Ja, ik wens abonnee te worden op de Reveil-serie.

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode:

.....

Plaats:

.....

Zend ook een proefnummer aan:

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode

.....

Plaats:

.....

.....
(Handtekening)

Deze antwoordkaart in envelop zenden naar: (voldoende frankeren)

Pieters Media bv
Voorstraat 5
4503 BH GROEDE

Uitgave
STICHTING "SMYTEGELT-FONDS"

Voorzitter
Ds. J.A. Kloosterman, Lunteren

Secretariaat
Heereweg 7, 2161 AB Lisse.

Vrije giften en abonnementsgeld
storten op IBAN: NL94 INGB 0000 5814 92
t.n.v. Penningmeester
"Smytegeltfonds", Putten

Abonnement: € 14,- per jaar (10 ex.)

Opgave nieuwe abonnees en
adreswijzigingen aan:

Pieters Media bv,
Voorstraat 5,
4503 BH GROEDE

of per e-mail: reveil@pietersgroede.nl

www.reveilserie.nl

